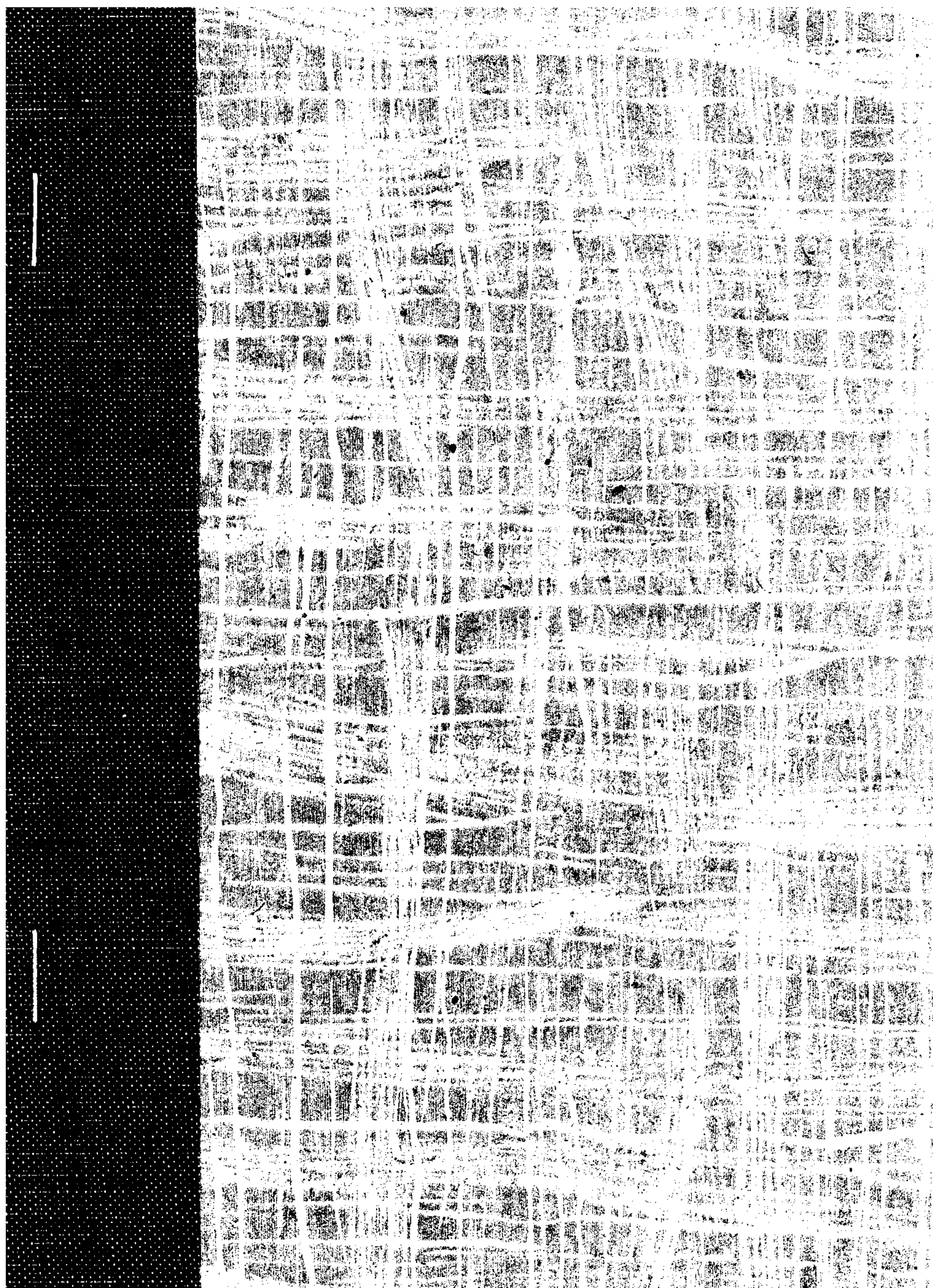

З'ЄДНАНІ ФАРМЕРІ КАНАДИ
Албертійська Секція

●

МАНІФЕСТ

●

Головний Заряд і Дирекція

Члени Екзекутиви

PRESIDENT
WM. A. YUSEP,
ISPAS

1ST VICE-PRESIDENT
C. O. McGOWAN,
HAIRY HILL

2ND VICE-PRESIDENT
W. G. LOGAN,
HOLDEN

Директори

FRANCIS AUSTIN, RANFURLY
FRED BOYCHUK, SMOKY LAKE
B. KRULL, CHIPMAN
W. E. DAVIS, ELK POINT
J. G. DOBRY, PHILLIPS
C. A. JENKINS, SPRUCEFIELD
J. F. MELENKA, WARWICK
H. T. PAYNE, VEGREVILLE
G. T. PAWLIUK, WHITFORD
W. A. ROMANIUK, ANDREW
PETER SAMOIL, PLAIN LAKE

По блищі інформації пишіть до:

R, J. BOUTILLIER
SECRETARY U. F. C.
Willingdon, Alberta.

ТРИЦЯТЬ-ЧОТИРИ
РОКИ
НА
СЛУЖБІ
ЗАХІДНОМУ
РІЛЬНИЦТВУ

United Grain Growers

Limited

МАНІФЕСТ ЗЄДИНЕНИХ ФАРМЕРІВ КАНАДИ

За останні десять літ, відколи почалася скрута в 1930 році, ми, фармері Західної Канади страшенно потерпіли фінансово. Жадна інша індустрія на могла б була витримати під такими важкими ударами. Жадний орґанізований гурт промислових чи професійних робітників не стерпів би був такої знижки заробітної платні як фармері витерпіли, не поробивши певно означених і прямих заходів в цій справі.

Коли б заробітну платню шахтярів (майнерів) знижено на 20 процентів, ми не дістали б і тони вугля з копальні. Коли б знижено на 20 процентів платню залізничникам, не рушився б ні один потяг між Геліфаксом і Венкувером. Коли б знижено платню нашим учителям, не відізвався б ні один шкільний дзвінок. Спробуйте урвати дещо з платні робітникам на автомобільних заводах, то побачите, що станеться. Вони всі, як один, перестануть працювати для промислових підприємств або виховавчих установ. Вони застановлять індустрію цілої країни як різкий протест проти зниження їхнього життєвого уровеня.

Однак нам, фармерам Західної Канади, яких є коло 290 тисяч, — тим, що їх бушлі пшениці, вівса та ячменю й фунти волового, свинячого й овечого мяса та дріб і сметана вливають життєдайні соки в виробничу будову цеї країни, без яких індустрія краю заниділа б — нам обірвано платню на 50 процентів і ми нічого в цій справі не зробили! Ми навіть не зорґанізувалися, але задоволялися тим, що рік за роком наші жінки, діти й ми самі старалися засіяти більше збіжжя, виплекати більше худоби в марній надії, що на другий рік стане легче. Але чим більше збіжжя й худоби ми плекали, чим більше Бог благословив нашу тяжку працю, тим гіршу ціну ми діставали й бідніли та заходили в довги. Надвишка конечно потрібних до життя річей, яку ми старалися виплекати, ставала причиною нашого фінансового удушення.

Ми безсильні зробити щобудь у справі цін, які платимо за нашу машинерію, харчові продукти, убрання і таке інше, ми безсильні у справі цін, які уложують згори на речі, що продаємо, бо маємо проти себе такі могутні комбайни й товариства різників, компаніїв для виробу ма-

шин, компаніїв нафти, торговлі збіжжям, грошевих підприємств і фабрикантів, яких ще світ не бачив. Вони, зєднавши ці свої страшенні господарські й грошеві сили, усадовилися міцно в торговельнім і політичнім життю країни. Проти них ми, незорґанізовані фармері Західної Канади й цілої Канади, є безсильні.

На наших плечах лежить тягар понад тисячу мільйонів довгів, морґеджових і за машинерію. Десятки тисяч фармерів вздовж і впоперек цілої Західної Канади бачили або бачуть, як їхні дорібки за 20, 30 і 40 літ праці скоро зникають: машинерія зуживається, поле яловіє, низькі ціни, загроза бурянів, посухи, граду, ржі, пільних коників, під'їднів, збільшені податки, зростаючі довги, а до того вони мусять роками продавати нижче коштів продукції й платити за машинерію й інші конечні потрібні речі такі ціни, які зорґанізованим економічним диктаторам хочеться наложити.

Вже давно час, щоб ми поробили практичні й прямі заходи зо своєї сторони. Ми, західні фармері, мусимо орґанізуватися, як ніколи передше не орґанізувалися. Мусимо забути політичні, національні й релігійні розходження, муніципальні й шкільні непорозуміння та зєднатися в неполітичну орґанізацію десятками тисяч. Ніхто не мав би такої сили як ми, коли б ми зорґанізувалися.

Ідім за прикладом наших братів — шахтярів, залізничників і фабричних робітників — та створім сильну орґанізацію не зважаючи на те, хто з якої народности походить, до котрої партії він належить та в котрій церкві Богу молиться! Вони вважали за відповідне занехати політичні, національні й релігійні ріжниці та зєднатися разом для взаїмної користи й самозбереження.

Коли прийде догідний час і ми будемо досить добре зорґанізовані, наша орґанізація пічне у відповідну хвилю ділати прямо: завізве до страйку не купувати машинерії, до страйку не доставляти збіжжя, дасть поміч фармерам Манітоби й Саскачевану та буде працювати в тіснім порозумінню з ними. Іншими словами, вхопимося таких способів як зорґанізовані робітники й не дамо наших продуктів промисловим підприємствам так само, як вони перестають працювати для промислових підприємств, в яких є заняті, щоб різко й прямо запротестувати проти знижування їхнього життєвого уровення.

Зверніть увагу на заробітну платню зорґанізованих робітників та на доходи й дивіденди, які виплачують зорґанізовані підприємства. Орґанізація була спасенним ліком для них і зовсім льоґічно є припускати, що вона буде тим самим також і для нас.

До цеї цілі ми прямуємо. Ця орґанізація Зєдинених Фармерів Канади, (Албертійська Секція) є братньою орґанізацією Зєдинених Фармерів Канади, (Саскачеванська Секція). Ми віримо в обєднання всіх наших фармерських торговельних і виховавчих орґанізацій в Західній Канаді й дійсно бажаємо заснувати міжпровінціяльну фармерську Раду для трьох провінцій: Алберти, Саскачевану й Манітоби, Раду, що одним могутнім голосом говорила б в імені фармерів Західної Канади з промисловими маґнатами й федеральними властями цеї домінії, голосом, до якого прислухувалися б, а не іґнорували.

Цю орґанізацію Зєдинених Фармерів Канади (Албертійська Секція) не попирала жадна політична партія й вона рішуче не має жадного звязку з комуністичною, ліберальною, консервативною, суспільно-кредитовою чи сісі-еф партією. Вона є неполітичною орґанізацією й хоче такою остати. Одна точка в нашім статуті, затвердженім провінціяльним урядом, заказує нам мішатися в федеральну, провінціяльну або муніципальну політику.

Рада складається з членів-фармерів, що належуть до всіх політичних напрямків у провінції й походять з ріжних народностей. Вони, незважаючи на ці ріжниці, працюють спільно для одної цілі перед собою: зорґанізувати фармерів цеї провінції й цілої Західної Канади в сильне фармерське обєднання, що успішно буде попирати й обороняти наші інтереси.

Ми просимо вас стати членом цеї орґанізації. Ви можете помогти розбудувати її та причинитися до того, щоб вона сповнила своє призначення. Ми можемо сподіватися успіхів тільки тоді, коли будемо мати велике число членів. Ми, західні фармері, мусимо доказати, що в наших жилах пливе червона кров і що ми не стерпимо більше стану господарської нужди.

Ми фармері мусимо обєднати наші сили купна й продажі так, як це роблять фармері Зєдинених Держав, Данії й Швеції. Ця орґанізація закликає всіх фармерів дати

своє попертя всім фармерським торговельним підприємствам, які ми маємо в провінції: Збіжевим Пулам, Обєднаним Плекателям Збіжжя (U.G.G.), Молочним Пулам, місцевим Споживчим Кооперативам, Споживчим Кооперативам Обєднаних Фармерів Алберти (U.F.A.), Товариствам для Збуту Худоби і т. і. Ми не будемо творити таких самих нових організацій.

Ми фармері, обєднавши наші сили, можемо бути власниками й провадити наші власні фабрики. Ми збудували й заплатили за всі інші, а ні один ґонталь чи цеглина в них до нас не належить. Фармері Алберти й Заходу, збудуймо й будьмо власниками для себе!

Західна Канада зібрала в 1939 році другий з ряду найбільший урожай збіжжя в історії Канади: 463 мільйони бушлів пшениці, 231 мільйонів бушлів вівса і 800 мільйонів бушлів ячменю.

Спитайте ви крамарів по цілій Канаді, чи фармерам краще тепер поводиться як тоді, коли вони зібрали були тільки 240 мільйонів бушлів в 1938 році!

Але звіти "сі-пі-я-ра" (C.P.R.) за десять місяців виказують збільшення чистого приходу на $6,750,000 за перевіз частини цього збіжжя.

Одна третя частина населення домінії займається рільництвом, але дістає тільки одну дванадцяту частину доходів.

Ця орґанізація стоїть рішучо за рівновартними цінами й вірить, що домініяльний уряд, щоб бути справедливим і вирозумілим для західних фармерів, повинен негайно стати на становищу рівновартних цін.

Ця орґанізація вірить також, що домініяльний уряд повинен започаткувати плян платити фармерам за переховок збіжжя й виплачувати всі гроші за переховок не торговцям збіжжям, але фармерам, які його плекають, і в цей спосіб допомогти їм у скрутнім фінансовім положенню.

ПРИХОДИ ОРҐАНІЗОВАНИХ РІЗНИКІВ ЗА 1938 РІК

Вложеного капіталу $61,806,675. Сталої й заробітної платні 11,776 урядовцям і робітникам $13,921,410. Сума, яку різники заплатили фармерам за їхні продукти $126,-630,780. Загальна вартість товарів, які різники продали

споживачам $156,971,640. Отже різники дістали по оплаченню праці робітників і фармерських продуктів суму $16,420,144, що становить приблизно 25% від вложеного ними капіталу. З тих чисел ви бачите, що краще поплачується переробляти мясо в фабриках, як його плекати. Чи можемо ми, фармері, такої штуки доказати? Як будете на другий раз у місті, придивіться добре на різниці, які ви помогли збудувати своїми фунтами волового, свинячого й овечого мяса й пригадайте собі, що навіть один цвяшок у них до вас не належить.

РІЖНИЧКУВАННЯ В СПРАВІ ПЕРЕВОЗОВИХ ОПЛАТ

З Провосту, Алберта, до Венкуверу .. 944 милі
24 ц. за 100 фунтів ваги.
З Лондону, Онтеріо, до Сейнт Джан, Н. Б. .. 943 милі
16 ц. за 100 фунтів ваги.

60% доходів з перевозових оплат походить з Західної Канади.

Ваґон колючого дроту з фабрики в Онтеріо до Едмонтону $1.98 за 100 фунтів ваги.

Ваґон колючого дроту з фабрики в Онтеріо до Венкуверу 75 ц. за 100 футів ваги.

Венкувер є 700 миль далі на захід від Едмонтону.

Ваґон кенсервованих товарів висланий з Ейлмер, Онтеріо, коштує, включаючи всі оплати, до Венкуверу $450.

До Едмонтону (такий самісінький ваґон) .. $1,038.

Оплата за блаватні товари: флянелетові бленкети, бавовняні простирала, подушки, пішевки й рушники з фабрики на Сході

До Едмонтону, за 100 фунтів ваги $4.53½
До Венкуверу (такі самі річи) 1.75

Ці товари можна висилати зо Сходу до Венкуверу й назад на схід 60 миль поза Едмонтон і це буде коштувати 21 центів менше як посилати впрост до Едмонтону.

		Оплата 1-шої кляси за тон
З Монтреялу до Венкуверу	2884 милі	3,831
З Монтреялу до Едмонтону	2159 миль	4,201

Ваґон презервованого молока з Ред Дір до Венкуверу 98 ц. за 100 фунтів.

Ваґон презервованого молока з Тілсонбурґу, Онтеріо, до Венкуверу .. 75 ц. за 100 фунтів.

ТАРИФИ

В часі посухи й низьких цін, коли доходи фармерів дуже змаліли а довги зростали, була найвища тарифа від часу конфедерації. Ми, фармері й споживачі, стогнемо під тягаром збільшеної тарифи в тих роках, коли нам найтяжче це робити.

	Ціна в Зєдинених Державах	Ціна в Канаді	Ріжниця
Ґазол. машини до прання, модель 1. ...	$ 84.50	$164.00	$ 79.50
Ґазол. машини до прання, модель 2.	119.50	189.00	69.50
¾-тоновий трок	735.00	952.00	183.00
Ґазоліновий мотор ...	70.00	91.00	21.00
Кава	.28	.45	.17
"Овершус" з чотирма пряжками ..	1.98	3.29	1.31

В 1934 році ціна за кружлівку (крім сепарейтор) І.Н.С. впала в Біллінґс, Монтана, зо $102.30 до $90.90. В Реджайні ціна за таку саму кружлівку впала зо $103.50 до $102.50.

Наводимо цих кілька чисел, щоб дати приблизне поняття, як тарифи діють проти нас, фармерів Західної Канади, від яких вимагають продавати свої продукти по цінах на світових ринках.

Достовірні авторитетні люде обчислюють, що тарифи коштують фармерів і споживачів Західної Канади від 30 до 60 мільйонів долярів річно. Тоді, коли ми находимося в тяжких грошевих клопотах, тарифи гріб для нас копають. Для підтвердження чисел прочитайте "Завваги Саскачеванського Уряду" і "Завваги Манітобського Уряду", які вони подали на розглянення комісії Равела.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОРҐАНІЗОВАНИХ МЕЛЬНИКІВ ЗА 1938 РІК

Вложеного капіталу $61,867,675. Виплачені платні $5,542,945. Сума, заплачена за пшеницю і т. і. $90,614,236. Вартість збіжжя по перемеленню й продажна ціна $114.-617,099. Остало мельникам по обтягненню видатків на платні робітникам і закупно збіжжя сума $18,459,918, що становить близько 30% вложеного капіталу.

Пригадайте собі ці числа, коли продаватимете свою пшеницю по 52 центи за бушель, а свій овес по 15 центів

і подумайте, чому хліб продається танше на вулицях Лондону 6,000 миль звідси, як у вашому містечку. Потім погляньте, що означають ці три слові: організація, монополь, комбайн. Опісля впишіться в члени Зєдинених Фармерів Канади, Албертійська Секція!

Чиста вартість продуктів, які продали 40 провідних індустрій в Канаді в 1938 році, була $960,181,687. (Канадійський щорічник — Canada Year Book).

ДОХОДОВИЙ ПОДАТОК

Доходовий податок, який заплатили доміняльному урядові організовані промислові й грошеві корпорації:

В 1935 році	$35,790,239
В 1936 році	42,518,971
В 1937 році	58,012,843
В 1938 році	69,090,658

Доходовий податок, який заплатили до доміняльної каси канадійські фармері в тім самім часі:

В 1935 році	$24,088
В 1936 році	46,609
В 1937 році	78,395
В 1938 році	78,081

Загальна сума, яку заплатили зорганізовані примислові й грошеві корпорації за чотири роки $206,090,658. (Канадійський щорічник). 783,000 незорганізованих фармерів у Канаді заплатили разом $225,168 в тім самім часі.

Крім $206,090,658, заплачених як доходовий податок, зорганізовані промислові й грошеві корпорації виплатили як дивіденди своїм уділовцям у протягу чотирох літ суму понад $1,200,000,000 (один більйон двіста мільйонів долярів), а до того відложили мільйони долярів на обниження вартости інвентаря. Числа на обниження вартости інвентаря не легко дістати. До цього причинилися головно бушлі пшениці, вівса, ячменю, фунти волового, свинячого й овечого мяса та молочні продукти канадійських фармерів, що зорганізований промисл міг виплатити такі величезні суми грошей. Але що дістали фармері за ввесь той час? Харч і "ексерсайз"!

Це є короткий нарис про несправедливі тягарі, які пригнічують фармерів й споживачів на Заході.

Числа взято з "Завваг Едмонтонської Торговельної Палати".

ЦІЛІ ОРҐАНІЗАЦІЇ ЗЄДИНЕНИХ ФАРМЕРІВ КАНАДИ

1. Створити в провінції могутню фармерську орґанізацію, щоб надати ваги законним домаганням фармерів.

2. Основувати Західну Міжпровінціяльну Фармерську Раду, щоб фармері на Заході могли обєднано приступити до діла для поліпшення свойого життя.

3. Дістати більш справедливі доходи за наші продукти, що в наслідок дали б можливість піднести життєвий уровень та дати краще забезпечення.

4. Управильнити працю всіх фармерських орґанізацій та кооперативних підприємств.

5. Завести рівновартні ціни.

6. Увести в життя плян платного переховку нашої пшениці на фармах.

ПРОВІНЦІЯЛЬНИЙ СТАТУТ

Назва організації

Назва цеї орґанізації є: ЗЄДИНЕНІ ФАРМЕРІ КАНАДИ (Албертійська Секція).

Цілі організації

Ця орґанізація співпрацюватиме в повній згоді з орґанізацією Зєдинених Фармерів Саскачевану й Манітоби, щоб разом з ними домагатися законними способами господарської справедливости від політичних і промислових установ, що існують; творитиме могутню орґанізацію, щоб поперти свої оправдані домагання; буде основувати й підпомагати фармерські кооперативні підприємства.

Строго неполітична

Ця орґанізація є строго неполітична й під ніякими услівями не можна вжити її для праці в користь якоїбудь політичної партії.

Хто може бути членом?

Членом орґанізації може стати кожний фармер, що дійсно живе на фармі.

Рада

Всі члени Виконавчого Комітету й Ради мусять бути дійсними (bona fide) фармерами й мати заплачені свої членські вкладки.

Рада складається з: Голови, заступника голови, другого заступника голови, секретаря-касієра і дванадцять директорів. Раду вибирають делеґати на провінціяльній конвенції з вийнятком секретаря-касієра, якого назначує Рада Директорів.

Обовязки Ради

Голова або Секретар скликають засідання Ради після потреби й коли вони уважають за відповідне це зробити.

Рада може нанимати всяких технічних робітників, яких може бути потрібно для успішного ведення справ орґанізації.

Виконавчий комітет мусить докладно слідити за подіями, економічними й політичними, які можуть мати вплив на добробут фармерів. Вони є відповідальними сторожами фармерських інтересів і в у всяких справах роблять кроки, які вважають за вказані.

Делеґати

Кожний відділ має право висилати одного делеґата на провінціяльну конвенцію від кожних десять членів або більшої частини десятки членів, що мають заплачені свої членські вкладки.

Поправки до статута

Всі поправки до статута мусять мати за собою більшість двох третих голосів.

Додаткові точки й поправки до цього статута можна ухвалити на кожній законно скликаній конвенції орґанізації за вийнятком основної точки про неполітичний характер орґанізації. Цеї точки ніяка конвенція не має права змінити або усунути.

МІСЦЕВИЙ СТАТУТ

1. Сім фармерів можуть створити відділ.

2. Кожний відділ вибирає: Голову, заступника голови, секретаря і чотири директори.

3. Членська вкладка виносить тепер $1.00 річно. Гроші з членських вкладок мусить відділ переслати до провінціяльного секретаря. Відділ укладає висоту вкладок на місцеві потреби, при чім мусить памятати про радіофонд в сумі принайменше $2.00, які кожний відділ також пересилає до Провінціяльного Секретаря.

4. Всі члени мусять бути фармері, що дійсно живуть на фармах або мешкають на фармах частину часу й ставляться прихильно до орґанізації. Відділ рішає в справі прийняття членів.

5. Тих, що стануть членами три місяці перед кінцем року (рік кінчається 31. грудня), уважається членами через 15 місяців (до 31. грудня наступного року).

6. Кожний відділ провадить свою діяльність на строго неполітичній основі. Голова відділу є відповідальний за виконання цеї точки.

7. Але закони, що можуть мати вплив на добробут фармерів, можна вільно обговорювати.

8. До орґанізації можуть приступити всі фармері без огляду на політичну, народню чи релігійну приналежність, бо тільки в цей спосіб можна промостити дорогу до об'єднаної акції фармерів осягнути господарську справедливість.

ПОРЯДОК ДНЯ НА МІСЦЕВИХ ЗАСІДАННЯХ

Прийняття нових членів та обзнайомлення їх з цілями й працею орґанізації.

2. Читання протоколу з минулого засідання й полагодження справ у звязку з ним.

3. Звіти комітетів.

4. Комунікати від Провінціяльного Секретаря й їх полагодження.

5. Недокінчені справи.

6. Нові справи.

7. День і місце наступного засідання.

8. Внесок на закінчення засідання.

ЯК СТВОРИТИ ВІДДІЛ

Той, що скликав збори, отвирає їх і взиває присутних вибрати голову й секретаря зборів.

По виборі голова покликає того, що скликав збори, пояснити їх ціль.

Коли справу докладно розяснено, один з присутних фармерів робить внесок, а другий потверджує, щоб заснувати відділ Зєдинених Фармерів Канади. Справу обговорюють, а потім голосують. Коли внесок перейшов, голова зборів закликає до впису в членство орґанізації. (Для створення відділу потрібно 7 людей).

Після впису в членство голова зборів відзивається до членів іменувати кандидатів на голову відділу. Кандидатів може бути один або більше. По голосованню, як його було потрібно, той кандидат, що дістав більшість голосів, стає головою відділу.

Тоді голова відділу взиває вибрати заступника голови, секретаря й чотирьох директорів, яких вибирається в такий самий спосіб.

Секретар збирає членські вкладки, видає посвідки й посилає виказ імен членів враз із зібраними членськими вкладками та звітом зо зборів до Провінціяльного Секретаря, який зо свого боку видає посвідки на членські вкладки, виписує членські посвідки й пересилає їх до місцевого секретаря. Тоді відділ є створений і має право брати участь у конвенції, коли така буде скликана.

ЯК ПРОВАДИТИ ПРАЦЮ У ВІДДІЛІ

Відділ мусить бути живий і активний. Щоб це осягнути треба, щоб кожний член являвся на кожних зборах відділу й висказував свої думки й погляди в кожній справі, що відноситься до фармерів. Ми фармері маємо перед собою затяжну боротьбу й мусимо боротися з більшою енерґією як ніколи перед тим. Боремося за економічне визволення і в цих тяжких часах не сміє бути у нас таких що кажуть: “Без мене там обійдеться!” Нашим оружжям є виховання, і ще раз виховання, орґанізація сил продукції, посилення наших торговельних підприємств, ощадність при помочі своїх власних кредитових спілок, творення споживчих кооператив і наших власних гуртових складів. В цей спосіб ми зможемо втриматися проти наживи в часі війни й відограємо дійсно будуючу ролю в повоєнних часах скрути.

Ви повинні посвятити один вечер на тиждень для обзнайомлення, як відзискати те, що стратили, та затримати ту одробину, що нам осталася. Як ми маємо це осягнути треба, щоб кожний, що заплатив свою членську вкладку, старався всіми силами, щоб орґанізація росла й розвивалася, бо тільки при помочі одиниць зможе орґанізація діпняти свої цілі.

Тому орґанізуймо виховавчі гуртки та не думаймо, що робимо дуже велику жертву, як посвятимо на це один день у тижні! Такі виховавчі гуртки існують тепер всюди по Канаді. Отже ставайте в ряди, створіть відділ Зєдинених Фармерів Канади, як що його ще не основано у вашій місцевості, навіть коли провінціяльний виконавчий Комітет не мав до цього часу змоги відбути мітінґ у вашій околиці або не відбуде його в найближчій будучності. Принайменше скличте своїх приятелів і знайомих та прочитайте їм цей маніфест і спитайте, що вони думають робити, щоб поліпшити своє положення.

Потім обговоріть всілякі справи, що вас інтересують. Замовте собі "Канадійський щорічник", (Canada Year Book, пишіть за ним до: The King's Printer, Ottawa, Ont.), "Фінансовий звіт провінції', (Public Accounts of the Province of Alberta, дістати у: Treasury Department, Edmonton, Alta.). Зверніться до департаменту для поширення знання (Department of Extension, University of Alberta, Edmonton, Alta., щоб вислали вам літературу про всякі справи, що можуть вас інтересувати, скажіть кожному членові, щоб слідив за вістками про працю й розвиток орґанізації Зєдинених Фармерів Канади, читав "Вестерн Продусер" і "Ко-оп Нюс"! Уладьте вечірку або базар заходом відділу ЗФК, щоб дістати грошей на літературу для виховавчих гуртків, на делеґації й радіо-фонд і ваша орґанізація буде розвиватися. Заохочуйте молодь вписуватися в члени, учащати на збори й брати участь у праці виховавчих гуртків, посилайте їх делеґатами на конвенції.

Всі члени цеї орґанізації мусять усвідомити собі, що всі члени Ради є фармері, які посвячують стільки часу й енерґії, скільки можуть, і на скільки позволяють їм фінансові обставини, вони стараються процювати, але не зможуть осягнути своїх цілей без великого числа членів. Кожний місцевий член повинен старатися всіми силами, щоб кожного року всі фармері 100-процентово вписалися в члени орґанізації. Не спускайтеся на те, що Виконавчий Комітет все за вас зробить. Він змагає до тої самої цілі, що й ви, але сподіється що кожний член щиро, вірно й усіми своїми силами підіпре його в нерівній боротьбі. Ми мусимо зєднатися! Бажаємо, щоб у кожній місцевості заіснував сильний відділ, щоб ми були приготовані на час скрути, яка прийде по скінченню війни.

ДО ФАРМЕРСЬКОЇ МОЛОДІ

* * *

Фармері-піоніри в Степових Провінціях — це були по більшій часті сильні й відважні люде, що гляділи далеко наперед. Вони скоро побачили, що твориться гурт багачів, які змагають опанувати торговлю збіжжям. Положення ставало незносне для вольнолюбивих людей.

Піоніри заступили наступаючу контролю капіталу, творенням своїх власних кооперативних орґанізацій. Доконати цього діла забрало їм багато часу, багато їхніх малих ощадностей і величезний запас енерґії. Але їхня витривалість була непоборна.

Велитенські збіжеві спілки, що мали за собою величезні багатства, влізли в Західну Канаду. Але піоніри-кооператори станули лицем до них усіх — тверді й неустрашимі.

Що ви забезпечені сьогодні у своїх збіжевих справах — це діло піонірів-кооператорів. Вони виписали Грамоту Вольностей, з якої користатимуть всі грядущі покоління в Степових Провінціях.

Продовжуйте ж їхнє діло! На ваших плечах обовязок і привілей глядіти за тим, щоб зміцнити й утривалити кооперативні установи, створені зусиллями покоління, що відходить від нас.

Alberta Pool Elevators

